

Meg sem érdemellek

Ariana, szerda 06 december 2023 - 19:39:01

Meg sem érdemellek

Matyi olyan volt, akárcsak az álom: magas, férfias, széles arccsonttal, ennek ellenére mégis lágy vonásokkal. Az a fajta srác, aki mindig úgy nézett ki, mint aki éppen a kifutóról lépett le, barna haja tökéletesen állt, a ruháit mindig a friss divat szerint viselgatta. Én mégsem ezért rajongtam annyira érte, hanem mert soha egyetlen rossz szót nem hallottam tőle senkire és semmire. A mosolya pedig & Kényszerítenem kell magam, hogy viszonyozzam a mosolyt, ne bamba idiótá módjára álljak a villamosmegállóban. Mindig így járok, ha találkozik velem, kicsit mintha megszönné a világ.

Hogy vagy?

Egy pillanatra megölel, de mielőtt kiélvezhetném az érintést, már el is enged, és megindul a zebra felé.

Köszönöm, jó!

Bocs, hogy késsem. Nagyon átfagyta a

A tekintete végigszalad rajtam, rosszallóan bámulja a kigombolt kabátot. Reflexből húzom össze, pedig nem szőrös, mégis érzem rajta a neheztelést. Valószínűleg arra gondol, hogy vigyázhatnék jobban magamra.

Nincs hideg háraitok, erre elneveti magát. Tudom, te nem bírod annyira.

Öt fok alatt már legszívesebben egy pohár forralt borral bámulom az ablakból a fagyot feleli csibészes mosollyal. Alkohol az nekem is jó lenne, és szerencsére úgy is terveztük, hogy megiszunk valamit. Az elmúlt két hétben lekötötte a munkája, szóval hanyagolt, és eléggé megcsínytettem a hiányát.

Szerintem már lehet kapni málnázom el, és próbálok visszaemlékezni, mikor ittunk el Qször tavaly, de nem emlékszem, összefolyik a múlt Qsz.

Biztosan.

Beülünk a szokásos helyünkre. Sajnos a kedvenc asztalunk foglalt, de nem különösebben zavar, a lényeg, hogy végre itt vagyunk, forralt bort szürcsölünk, és beszélgetünk. Imádom hallani a hangját, sosem szerettem a túl mély vagy túl magas hangú férfiakat, az övé viszont tökéletes.

Milyen volt a tegnapi randi? Elég szakszerű voltál azzal, hogy

majd elmes éled.

A pult ir ány ába fordulok, azt lesem, mennyien vannak ott, mert nincs kedvem sorban állni. Minden perc ért ékes, amikor Matyival lehetek, r áad ásul mostan ában mintha egyre kevesebb lenne bel Ql ük.

Pocs ék. Aranyos sr ác, csak nem ugyanazt keress ük.

Pedig neten eg ész j ól eldum áltatok jegyzi meg, és igaza van, én mondtam, hogy el ég hasonl ó a vil ágl át ásunk.

Azt án tal álkoztunk, és kider ült, hogy él Qben nem ugyanaz j ön le, mint ami online v álaszolom, Matyi pedig nem faggat tov ább. Mondan ám, hogy neki k önny q, elv égre j ó ideje fogalma sincs, mennyire macer ás a randizgat ás. Nekem sem lenne, ha bepr ób álkozhatn ék n ála &

Matyi azonban tabu. Mj óta ismerem, a bar átj ával él, és m ár el Qtte is r égen egy ütt voltak. Én h árom éve elepedek érte, Q viszont m ég mindig boldog és szerelmes, és ez ért egyszerre vagyok irigy és v égtelen ül szomor ú. Szeretem l átni, hogy boldog, csak sajn álom, hogy nem velem.

Iszogatunk. M ár kin Qttem abb ól, hogy vedeljek, jobban kedvelem a laza borozgat ós vagy s ör özget Qs, dum ál ós esti programot. Mondhatni, ki öregedtem a dorb ézol ásb ól, b ár így harminc k örnny ék én ez az ért er Qs megfogalmaz ás lenne.

Peti? k érdezek r á, hogy eltereljem r ólam a sz ót, de ez öng ól, mert így ism ét eml ékeztetem magam arra, hogy es élytelen vagyok. Nem mintha alapb ól nem lenn ék ezzel tiszt ában folyamatosan, épp ez ért nem mer ült fel sosem, hogy egy által án jelezzem fel é a vonzalmam. Megel égszem annyival, amennyit épp kapok bel Qle. K ésik a v álasszal, a tekintetemet is ker üli, m égis csak nagyon lassan fogom fel, hogy baj van. Pedig gondolhattam volna abb ól is, hogy egy ór ája hirtelen k ért meg, tal álkozzunk. Most átkozom magam a vaks ágom ért.

Kider ült, hogy megcsalt.

Tess ék?!

Automatikusan k örbepillantok, miut án felemeltem a hangom. Nem akartam, önk éntelen reakci ó volt, annyira v áratlanul ért a dolog. H ét éve álomszer qen megvannak, ha nem Matyir ól lenne sz ó, azt hinn ém, épp viccel Qdik velem.

Ez komoly? k érdezek vissza a biztons ág kedv é ért. Keser q fintorral az arc án b ólint, én pedig úgy d önt ök, hagyjuk a szolid est ét. Hozzak neked is valami r övidet?

Igen, k érek. Ha neked is sok volt az inf ó, k épzelj el engem. Szerencs ém, hogy most senki nincs a pultn ál, nem sz ívesen v áratn ám meg Matyit. Tal án nem vagyok el ég j ó bar át, hogy

r ögt ön az ugrott be, hogy ehhez sz üks égem van valami er Qsre, hanem inkább azonnal vigasztalnom kellett volna. Csak épp még a sokkot dolgozom fel.

Le ülök hozzá, elé tolom az egyik poharat. Sokáig forgatja a kezében, ráégen láttam már tőm ényet inni, lassan kortyol bele, és enyhén megrázkódik tőle.

Ez szörnyű.

Ráégen szeretted lepedőm meg, Matyi azonban valótlan, és lehúzza a felest. Ugyan így teszek, de közben lopva Qt figyelem. Ha nem azzal lettem volna elfoglalva, hogy örüljek a találkozásnak, feltűnt volna, mennyire ki van borulva. Magába temeti, de ismernem kellene. Önző vagyok, és vak.

Elmeséled?

Hangosan fújja ki a levegőt, érzem benne vibrálni a kiábrándultságot. Zavartan átiszik a poharával, ide-oda tologatja, miközben beszél.

Nem tudom, érdekes történet. Elromlott a laptopom, úgyhogy kölcsönkértem az övét, hogy azon dolgozzak. Automatikusan pillantottam rá az üzenetekre, mert elfelejtettem, hogy nem az enyém. Elhallgat, keserű mosolyra húzza a száját. Volt pofája azzal jönni, hogy ellenérzem, pedig eszembe sem jutna megnevezni az üzeneteit neveti el magát gyengén, bennem pedig erőszödik a düh. Haragszom, amiért ebben az állapotban kell Qt látnom. Megnéztem a profilját. A srác tizenkilenc. Jóképű, kisportolt. Fiatal.

Mintha azt sugallná, hogy Q nem elég jó, de ezt most nem merem pedzegetni, inkább mást kérek.

Peti mit mondott?

Hogy egy alkalom volt, azóta a srác nem száll le róla feleli, és a szájához emeli a poharat, egyhúzással eltünteti a bor maradékát.

Elhiszed neki?

Nem tudom. Pszint éneket.

Ezúttal Q kel fel, hoz nekem is egy újabb kort, nekem pedig nincs szívem rászólni, hogy ma nem akartam lerészegedni. Ha ezzel tudok segíteni, én biztosan nem állítom le.

Megbocsátottad?

Nem tudom, az alkohol íze vagy a kérdésem váltja ki belőle a borzongást.

Othagytam a fenébe, és reggel óta csavargok a városban árulja el. Hívogat, üzeneteket írál, de már óránként meg sem nézem.

Sajnálom szökik ki a számon a végtelenül suta mondat. Matyi elmosolyodik.

Megszánsz annyira, hogy ma meghúzhatom magam nálad?

Ez alapfelelem azonnal, pedig egy pici garzonban élek, egy kicsi konyhával, egyetlen szobával. Egyetlen ágygal & Hajnalig a kocsmaiban műlatjuk az időt. Közben eléggé felöntünk a garatra, bár nem is vártam mást. Én sem bírom másképp, Matyi pedig sosem volt nagyívó. Mindenesetre annyi józanságom az ért van, hogy hazaérve rávegyem, egyen valamennyit, főleg miután kiderül, hogy még csak nem is reggelizett.

Ömlik belőle a szó. Űl a kiűrt tányér elött, sorolja a szérelmeit. Nem sír, de látszik rajta, hogy nehezen tartja magát, és nem is csodálom. Hétfővet kidobni egy gyors kufircért & Túl gyorsan történnék a dolgok. Régóta dődelgettem álomválikvalóra, amikor megérezem az ajkát az enyémen. Az ujjai lágytáncot lejtenek az arcomon, nyomukban bizsergést hagynak a bőrön. Közélebb simulok, lehunyom szemmel élvezem a csókot. Még többet akarok belőle, a tarkójára csúszatom a tenyerem, márennyitqlszétfeszítavágy. Sosem hittem volna, hogy ráérezem lehet ebben, még ha csak felejtés is vagyok csupán & Ez a gondolat kijózanító. Elhúzódom, és megállítom Matyit, amikor ismét a számra hajolna. Összeszedem a maradék önuralmam, és nemet mondom valamire, amire mindennél jobban vágyom.

Tudom, hogy ráérez és kiábrándult vagy, de ne tétézzük ezt egy hatalmas hibával.

Matyi elröhi magát, amolyan ráérezégesen, ez pedig megerősít abban, hogy baj lenne, ha engednék neki. Nem ura a tetteinek.

Nem hiszem el, ha azt mondd, nem akarsz. Tudom, hogy megqrülsz egy menetért velem &

Beleborzongok a fogalmazásába. Nem tagadhatom, hogy szévesen gyqrném magam alá, de nem ennyit szeretnék tőle.

Elveszíteni nem akarlak, és az lenne a vége. Megbánnád, ha lefeküdnél velem.

Felkelek a székből, megfogom a kezét, magammal húzom a szobámba, az ágyamra. Kicsit összezavarom vele, mert ettől viszont azt hiszi, zöld utat kapott, és megpróbál rám mászni.

Nem ár & suttogja, amikor ismét eltolom magamtól.

Fordulj meg! kérem, és amikor megteszi, szorosan magamhoz ölelem. Alud ki! sóhajtom a fülébe. Meglepetten nyikkan, valóságban pedig nem erre számított, még ül mégsem tiltakozik, talán két percen belül pedig már alszik is. Jó neki, mert én örökig képtelen vagyok &

Felkapom a fejem a csengőre. Matyi tovább szuszog a karomban, nincs szívem felkelteni, de a dallam újra felcsendül, bántóan hasít bele a

tudatomba. Nem v árok senkit, am úgy sem áll ít be hozz ám senki bejelent és n élk ül, vas árnapi pedig biztos nem lehet a post ás & Nem csal ódom, Peti az. Ahhoz k épest, hogy Q a huny ó, felb Qsz ült bika m ódj ára l ök arr ébb, hogy bel éphessen az ajt ón.

Itt van?

Persze, hogy itt v álaszolom nyugodtan, ez viszont mintha olaj lenne a t qzre.

Az ágyadban?

Igen. Alszik, ruh ást ól, és szerintem d ög m ásnapi lesz, ha fel ébred mondok tov ább, miel Qtt ez a h ülye m ég a v ég én nekem j ön, legal ábbis szerintem sosem l áttam ennyire d üh ösnek. Pedig Q tehet az eg ész helyzetr Ql, nem értem, hogy van pof ája &

Nagyon haragszik?

T öm ör k éts égbees éssel b ámul r ám. S óhajtvá intek a konyha fel é, és odabent hellyel k ín álom. Nem ör ül ök, hogy itt van, de ez elker ülhetetlen volt. M ár tegnap is sz ám ítottam a felbukkan ás ára. Tudja, hogy Matyihoz én állok a legk özelebb.

El égg é padl ón van, és legsz ívesebben kiv ágn álak a lak ásb ól, hogy a k özel ébe se j öhess.

Nem akartam b ántani.

A kijelent és felbosszant, és most szabadj ára engedem a d üh öm, mert legal ább ennyit meg akarok tenni.

Csak f élredugni?

Peti lehajtja a fej ét, és nem is értem, hogyan érzek m égis sz ánalmat ir ánta.

Életemben nem hib áztam m ég ekkor át.

H át, aj ánlom neked, hogy t öbbet ne is. Meg sem érdemled Qt. A hangomban j óval t öbb az inger ültés ég, mint a szavaimban. Jobbnak l átom ink ább elt qnni a k özelb Ql, am úgy sem akarom v égign ézni, ahogy kib ék ülnek. Biztosra veszem, hogy így lesz.

Elmegyek itthonr ól, egy óra m úlvá j öv ök. Besz élj étek meg! Felpattan, meg áll ít az ajt óban, mik özben a kab átomat veszem.

Itt lett volna el Qtted a lehet Qs ég.

Legal ább tudom, hogy mindenki tiszt ában van azzal, mennyire od áig vagyok Matyi ért. Ett Ql a felfedez ést Ql legsz ívesebben vil ágg á futn ék, és valami ilyesmit is teszek.

Én azt akarom, hogy boldog legyen. Ha ehhez egy ekkora majom kell, mint te, h át ki vagyok én, hogy belesz óljak?

Kil épek az ajt ón, és c éltalanul k ódorgok az utc án, tov ább is, mint íg értem. K özben azon merengek, mekkora marha vagyok, hiszen sosem lesz ilyen alkalmam m ég egyszer &

Az üres lak ás fogad. A csend b ánt óan zuhan r ám, nevethekn ékem

van a saját butaságomtól. Pedig tudom, hogy jót döntöttem. Akkor már biztosan, amikor meglátom az asztalon a papírlapot, Matyi gyöngybet qivel.
Köszönöm. Meg sem érdekellek.